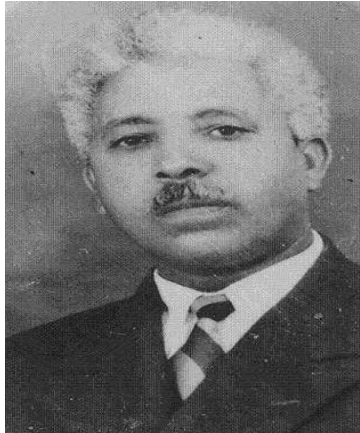

ወግዕን ጸወታን
ምስ ቀሺ ገብረ-አምላክ - ፩

ቀጺለ ዘቕርብን ጽሑፋት ካብ ሠላሳ ዓመታት ንላዕሊ ኣቢሉ ይኸውን፣ ኣቦይ ዘመንፈስ ቅዱስ ኣብርሃ ብስራሕ ናብ ኣዲስ ኣበባ መጺአም ነበሩ'ሞ፤ “ኣብዚኣ ሓደ ዓብዪ ሰብ ኣለው፣ ንጠይቆም...” ኢሎም ናብ ቀሺ ገብረ-አምላክ ሩፋኤል ወሲዶም ምስ ኣፋለጡኒ፣ ገዝኦም እናተማላለሰኩ ብዝጠየቕክዎም እዋናት ዘሃረቡኒ ወግዕታት እዩ። ዘበኑ ንውሕ ስለ ዝበለ ድማ ሓድ-ሓደ ዝረሳዕኹዎ፣ ወይ ዘጋጅኹዎ እንተሊኡ ‘ይቕሬታ!’ እናበልኩ፣ ኸቡር ኣንባቢ ንጌጋታተይ ባዕልኻ ኣሪምካ ንኸተብበለይ እልምን ኣለኹ።

ቀሺ ገ/አምላክ ብንእስነቶም*

ቀሺ ገብረ-አምላክ ሩፋኤል ትውልደም ኣማድር ዝብሃል ቦታ፣ ኣብ ኤርትራ እዩ። ግን ገና ብንእስነቶ ናብ ኣዲስ ኣበባ መጺአም፣ ቡቲ ኣነ ዝረኸብኩዎም ጊዜ ድማ ዕድሜኦም ልዕሊ ሰማንያ ዓመት ኮይኑ፣ በዓልቲ ቤቶም ሞይተንኦም፣ ደቆም ነናብ ቦታኦምን ነናብ ሓዳሮምን ከይደም፣ ብኣካቢት ኣብ ገዛ በይኖም ኣብ ዝነበሩሉ ዝነበሩ እዋን እዩ። ግንከ ዕድሜኦም ካብ ሰማንያ ዓመት ንላዕሊ እኳ እንተ ነበረሰ፣ ጥዕንኦም ሙሉእ፣ ኣዕይንቶም ብሩህ፣ መልክዖም ድማ ይትረፍያ ሰማንያስ፣ ሰብዓ ዓመት እኳ ዝገበሩ ኣይመስሉን ነበሩ። ደጋጊመ ንኸጥይቑም ምስ ተማላለሰኩ ድማ፤

“ኣንታ ወደይ፣ እንታይ ደገ ጽንዓት ደኣ ሃለኡካ ኢኻ እትማላለስ?” በሉኒ።

ኣነ ድማ፣ “ኣቦይ ቀሺ፣ በይንኹም ኮይንኩም ኢለ፣ ኸይጽምወኩም፣ ንኸጸውተኩም ደኣ እምበር፣ ምንም ደገ-ጽንዓትስ የብለይን...” በልኩዎም።

“ወይ ወደይ፣ የቕንየለይ። ርኤኻዶ፣ ሎሚ ኣብዚኣ በይነይ ተሪፊ እትርእየኒ ዘሎኻ፣ ኣብዛ ገዛ ዓሰርተ-ኸልተ ቐልዑ ከም እተወለዱዶ ትፈልጥ ኢኻ?” በሉኒ።

“ብዙሓት ደቂ ምውላድኩም ደኣምበር፣ ደቅኹም ዓሰርተ-ኸልተ ቐልዑ ምዃኖምስ ኣይፈልጥን ኔይረ።” በልኩዎም።

“ረኤኻዩ ዓለም ከምኡ እያ። ወሊድካ፣ ኣዕቢኻ፣ ኣምሂርካ፣ መወዳእታኡ ግን ኩሎም ጠጠንጢኖሙኻ፣ ኣውዲቕሙኻ እዮም ነናብ ሓዳሮም ዚኸዱ!” በሉኒ።

“ሓድ-ሓደሻዕዶ እኳ እናመጹ ኣይጥይቑኹምን እዮም?” በልኩዎም።

“ይጥይቑኒ እባ፣ እሞ ኣበይ ዚኣክል ኮይኑ? ደቂ-ደቀይ እውን ኣለውኒ ዚጥይቑኒ፣ ግን ዚበዝሕስ ጊዜስ በይነይ እየ። ኩሉ ነናብ ሓዳሩ እዩ ዚጎዱ...” በሉኒ።

* ነዛ ስእሊ ብምሃብን ሓድ-ሓደ ጌጋታ ብምእራምን ንዝረድኡኒ፣ ንኣቶ መዝገቡ ገ/አምላክ፣ ወዲ ቐሺ ገ/አምላክ ሩፋኤል፣ ብዙሕን፣ ልባዊን ምስጋናይ ኣቕርብ።

ቀሺ ገብረ-አምላክ ንብዙሕ ዓመታት ኣብ ኣዲስ ኣበባ ናይ ሽወደን ሚሰዩን ቤት ትምህርቲ ብመምህርና ዘገልገሉ ሰብ እዮም። ብቅድሚኡውን ኣብ ተፈሪ መኰንን ናይ ስዋስውን ግብረ-ገብነትን መምህር ኮይኖም ንብዙሕ ዓመታት ምሂርም እዮም።

ብዛዕባ መምህርናኦም ኪዛረቡ ኸለው ድማ፤ “ተምሃሮይ ጽሩያት ንኺኸኑለይ፣ ጽርየት ድማ ኣዝዩ ኣድላዩ ምዃኑ ንኸምህርም ኣብ ጁባይ መሰንተር ሒዘ እዘውር ነበርኩ። ሓደ ተምሃሪይ ርስሕ ኢሉ እንተ ርእየዮ፣ “ንፃ!” ኢሉ፣ ኣእዳውን ኣጸብዕቱን፣ ብፍላይ ኣብ ውሽጢ ኣጽፋሩ ርስሓት ከይህሉ ኣጋላቢጠ እዩ ዝምልከቶ። ቐጺለ ድማ ጸጉሪ ርእሱ... ርስሕ ኢሉ ንዝረኤኹዎ ድማ በታ መሰንተር ሒዘ፣ ርእሱ ኣድኒነ ኣብጭሮ ነበርኩ። ክብጭሮ ከለኹ ድማ ጸዕዳ ወረቐት ብታሕቲ ጌረ ካብቲ ርእሱ ቁማል ኮነ፣ ድርቀት ርእሱ (ፎረፎር)፣ ካልእውን ዚወጽእ ርስሓት እንተለኡ ንኺርኢ እገብሮ...”

“ኣንቱም ኣቦይ ቀሺ፣ ንተምሃራይ ኣብ መገዲ፣ ኣብ ቅድሚ ኣላፊ ሰብን ኣብ ቅድሚ ካልኣት ተምሃሮን ቁማል ርእሱ በጨርኩም፣ ሕፍረትን ውርደትን ተሰሚዕዎ ሞራሉ እንተ ተሰብረ ድኣኸ፣ እዙ ነገር እዙይ ጽቡቕ ድዮ?” በልኩዎም።

“ወደይ፣ ይትረፍዶ ምብጫር ርእሱስ መግረፍትስ እንተኾነ ተምሃራይ ንበይኑ ሓቢእኻ ድዩ ዚግረፍ? ኣይ ኣብ ቅድሚ ተምሃሮ እንዶ ዚግረፍ! ምእንቲ ኸሓፍርን ውርደት ኪስምዖን፣ ንኻልኣይ ጊዜውን ደጊሙ ንኸየጥፍእን እኮ እዩ፤ ኻለእዶ መሰሉካ? ኩሉ ተምሃራይ ሽዑ እዩ ጽሬት ምሕላው ዚጅምር!” በሉ።

ይቕጽል...

ገ/ኢ. ጎርፉ።